

BUITENLAND

DUITSLAND

Prof. Chr. Greve †

Op 13 April j.l. overleed op 85-jarige leeftijd de ook in ons land bekende Prof. Dr. Christian Greve, een der oudste tandartsen van Duitsland.

Van 1906—1911 was hij hoofdredacteur van de „Deutsche Zahnärztliche Wochenschrift”; in 1910 stichtte hij de „Zahnärztliche Mitteilungen”.

Van 1921—1936 was hij hoogleraar te Erlangen.

Tal van wetenschappelijke bijdragen op alle gebieden der tandheelkunde deed hij het licht zien; ook publiceerde hij enige boeken, waarvan het „Diagnostisch-therapeutisches Taschenbuch”, de grootste bekendheid verwierf.

Een bijzondere voorliefde legde hij aan de dag voor de geschiedenis der tandheelkunde; op dit gebied gold hij als een deskundige bij uitstek.

Sinds 1936 was hij weer als practicus werkzaam in München-Pasing.

Prof. Dr. Med. Alfr. Kantorowicz 75 jaar

In Juni is Prof. Alfr. Kantorowicz, internationaal bekend om zijn strijd voor schooltandheelkunde en zijn veelzijdige publicaties, 75 jaar geworden.

INDONESIË

Promotie

Op 25 Juli 1955 vond te Bonn de promotie plaats van collega The Se Hon uit Bandoeng op een proefschrift getiteld „Über die elastische, gelenkige und elastisch-gelenkige Verankerungen bei doppelseitigen Freundprothese”. Promotor was Prof. Dr. G. Korkhaus en de promotie geschiedde „magna cum laude.” De redactie van het Tijdschrift voor Tandheelkunde wenst collega The, die een tijdlang medewerker was, gaarne geluk met deze gebeurtenis.

Sociale Tandheelkunde in Indonesië

In verband met de plannen tot uitbreiding van de sociaal-tandheelkundige diensten brengt de Engelse hoogleraar Prof. R. V. Bradlaw in opdracht van de Wereld Gezondheids Organisatie een bezoek aan Indonesië. Op uitnodiging van het Ministerie van Volksgezondheid zal hij onder meer de Universiteit van Indonesië en de School voor Mondverzorgsters te Djakarta bezoeken en een studie maken van de problemen der schooltandverzorging in dit land. Voorts zal hij als besluit aanbevelingen doen voor de ontwikkeling van de tandheelkundige gezondheidszorg.

ENGELAND

De British Dental Association herdenkt in 1955 haar 75 jarig bestaan. Tot de problemen, welke zij dit jaar te bestuderen krijgt behoort de „Dentists Bill”, die in October in tweede lezing door het parlement behandeld zal worden. Men acht dit wetsontwerp een verbetering ten opzichte van dat van vier jaar geleden. Ook thans worden ernstige bedenkingen naar voren gebracht vooral ten aanzien van de instelling van een opleiding voor hulpkrachten „bestemd te werk gesteld te worden in gezondheidsdiensten voor het aanbrengen van vullingen en het extraheren van melkelementen.” Men stelt, dat hierdoor de recruterings van tandartsen zeker niet gestimuleerd zal worden. Slechts dit laatste zal de doorslag geven bij een goede verzorging van de bevolking. (zie T.v.T. 1952 pag. 158 en 407).

Het aantal aankomende studenten is nog steeds te gering: in 1952 waren het er 508; in 1953, 459 en in 1954, 539. Bij deze cijfers zijn de buitenlandse studenten inbegrepen, die ongeveer 10% van het totaal uitmaken. Het interdepartementale rapport van 1946 achtte een stijging van het aantal eerste jaars studenten tot 900 gewenst. De tegenstelling met de toestanden op dit gebied in de Verenigde Staten doet bepaald schril aan.

De korting van 10% op de declaraties voor de in de National Health Service verleende tandheelkundige hulp, die in 1950 werd toegepast, is thans, vijf jaar later, opgeheven als een interimregeling. Het ligt in de bedoeling om de honorering in zijn geheel te herzien.

VERENIGDE STATEN

Naar schatting zullen in het jaar 1955 aan de 43 tandheelkundige opleidingsinstituten meer tandartsen afstuderen dan ooit te voren, namelijk bijna 3100. Dit is welhaast het dubbele aantal vergeleken met de dertiger en begin veertiger jaren. De vooruitzichten voor de pas afgestudeerden worden bijzonder gunstig geacht. De groeiende bevolking en de steeds stijgende waardering voor tandheelkundige hulp rechtvaardigen de hooggestemde verwachtingen. De V.S. hebben thans 165 miljoen inwoners, dit is 14 miljoen meer dan in 1950 en 42 miljoen boven het totaal van 1930. Met 4 miljoen geboorten, de immigratie en slechts een sterfte van 1,5 miljoen nam de bevolking vorig jaar toe met bijna 3 miljoen zielen. Het inwonertal zal in 1975, dus na minder dan een generatie, gestegen zijn tot ca. 220 miljoen. Deze cijfers, gevoegd bij de steeds stijgende vraag naar tandheelkundige hulp als gevolg van voorlichting, schoolzorg en militaire dienst, maakt de toekomst voor de professie rooskleurig.

De „National Foundation for Infantile Paralysis Inc.” heeft aanbevolen sommige tandheelkundige ingrepen, zoals extracties, uit te stellen gedurende perioden, waarin plaatselijk het voorkomen van poliomyelitis relatief hoog is. Ook is het gewenst injecties te vermijden.

Tandpasta

Het Amerikaanse publiek besteedde in 1954 \pm \$ 155.700.000 aan mondreinigingsmiddelen. Vergeleken bij 1947 betekent dit een vermeerdering van 73.4 %. Tandpasta spant de kroon. De uitgaven hieraan besteed bedragen \$ 145 miljoen of 93 %. Slechts \$ 200.000 werd uitgegeven voor mondwater, terwijl tandpoeders \$ 10.500.000 opbrachten.

J. C a n. D. A.

Fluor in drinkwater

Het vergelijkend onderzoek in de staat New Jersey tussen de gemeenten Newburgh en Kingston, waarvan de eerste thans 10 jaar geleden het drinkwater fluorideerde, heeft wel een duidelijk resultaat opgeleverd. De kinderen van Newburgh vertonen een teruggang van tandcaries van 60 % vergeleken bij die van Kingston. Bovendien bleek uit het medisch onderzoek vanwege het State Departement, dat van een ongunstige nevenwerking geen sprake is.

BRIEVEN UIT AMERIKA

Officiële Band gelegd tussen de „Forsyth Dental Infirmary” en de „Harvard School of Dental Medicine”

Dr. Howard M. Marjerson,*¹) directeur van de Forsyth en Dr. Roy O. Greep, Dean van Harvard hebben de affiliatie van hun resp. instituten aangekondigd. Dr. Greep zegt, dat dit de eerste band is tussen Harvard en een inrichting waar men uitsluitend *tandheelkundige* behandelingen op patiënten verricht. Bovendien zijn deze patiënten in de leeftijdsklasse tot maximum 14 jaar.

De Harvard-studenten ontvangen het leeuwenaandeel van hun klinische opleiding in de „School” zelf, van chirurgie in het Massachusetts General Hospital, terwijl zij ook onderwijs ontvangen in het Children's Medical Center. Het werk op de Forsyth wordt verricht onder de supervisie van de staf van die inrichting. Tot die staf behoort, zoals men wel weet, onze landgenoot C. F. A. Moores als hoofd van de afdeling orthodontie.

Aan de Forsyth komen per jaar meer dan 6.000 kinderen, de studie van deze kinderen zal een grote diepte geven aan het inzicht in de menselijke biologie door klinische ervaring en research.

De medische faculteit van Harvard werkt in zijn onderwijsprogramma innig samen met de grote ziekenhuizen van Boston en de affiliatie van Forsyth en Harvard Dental volgt dat voorbeeld op de voet.

Al reeds jaren lang heeft er een nauw contact bestaan tussen de beide inrichtingen, vooral door het werk van Dr. Percy R. Howe. Studenten aan het einde van hun derde studiejaar werkten b.v. als vrijwilligers gedurende de

¹) Inmiddels bereikt ons bij het ter perse gaan van dit nummer het bericht, dat Dr. Marjerson op 19 Nov. is overleden. Hij werd 60 jaar. Wij komen in het October-nummer daar nader op terug.

R e d.

zomermaanden op de Forsyth, terwijl leden van de Forsyth-staf ook als docenten bij Harvard optraden.

Aan beide instituten, zegt Dr. G r e e p, is de *patiënt* het onderwerp van studie en *niet de geïsoleerde tandheelkundige caviteit*. Behandeling wordt dan dienovereenkomstig bepaald. Ik vermeldde reeds, dat de kinderen op Forsyth komende niet ouder dan 14 jaren zijn, dat maakt het mogelijk een diepgaande studie van de groei en ontwikkeling te maken.

Voor Harvard betekent dit dus een nuttige uitbreiding en meer aandacht voor de kindertandheelkunde, het kan de studenten slechts ten goede komen.

En de „interns”, die sinds 1914 uit alle landen ter wereld naar de Forsyth kwamen, zullen door meerdere aanraking met het academisch werk, dat aan de Harvard Dental School verricht wordt, hun horizon verruimen.

Gedurende een reeks van jaren na de oorlog zagen wij hier verschillende mannelijke en vrouwelijke collega's uit Nederland aan het werk op de Forsyth deelnemen; de laatste jaren hebben geen nieuwe gezichten zich hier vertoond, met uitzondering van collega A. C. v a n d e r H a v e. En toch meen ik, dat degenen die hier waren, er geen spijt van gehad hebben, ook *hun* horizon werd verruimd.

Met verschillende afgestudeerden volgens de nieuwe opleiding in ons land, geloof ik dat zij een gelijkwaardige opleiding hebben genoten, die het mogelijk maakt met de studenten van Harvard en met de „interns” van Forsyth op een voet van wetenschappelijke gelijkheid te verkeren.

Ik breng daarom het bestaan van Harvard zowel als van de Forsyth, gezien in het licht van de fusie van beide instellingen, nog weer eens extra onder de aandacht van de Nederlandse jonge collega's, zowel als die van tandheelkunde en andere autoriteiten.

De Dean van Harvard, Dr. G r e e p, is een bioloog, terwijl onmiddellijk onder hem als Vice-dean optreedt de Noorse Amerikaan Dr. R e i d a r S o g n n a e s, die zich veelal met het researchwerk belast. Dr. W e i s b e r g e r, die zowel tandarts als medicus is, staat aan het hoofd van de chirurgische afdeling.

Boston is een centrum van wetenschappelijk tandheelkundig leven geworden, de andere universiteit, Tuft, besteedt veel tijd aan periodontology, wat niet behoeft te verwonderen, wanneer men weet dat Dr. G l i c k m a n de leidende geest is.

Een derde centrum is de Beth Israel-kliniek, alwaar Drs. G o l d m a n en C h a i k i n periodontology doceren, o.a. voor postgraduate students van de University of Pennsylvania. Het doet mij veel genoegen, dat Dr. B e r n a r d C h a i k i n voor de A.T.V. een lezing zal houden op 21 Sept. a.s.

Maar nu is vakantie-tijd gekomen en wenst Uw correspondent U allen een prettige zomer.

Boston, 28 Juli 1955

L. H e r b e r t L o e b
Tandarts, D.D.S.